

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

«CHEZ Elektro Bulgaria» AD (C-427/16), «FrontEx International» EAD (C-428/16)

κατά

Yordan Kotsev (C-427/16), Emil Yanakiev (C-428/16)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, έχει την έννοια ότι εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στις κύριες δίκες, η οποία, αφενός, δεν επιτρέπει στον δικηγόρο και τον εντολέα του να συμφωνήσουν αμοιβή χαμηλότερη από την ελάχιστη που καθορίζεται με κανονισμό τον οποίο εκδίδει επαγγελματική οργάνωση δικηγόρων, όπως το *Vissh advokatski savet* (ανώτατο δικηγορικό συμβούλιο, Βουλγαρία), επ' απειλή κινήσεως πειθαρχικής διαδικασίας εις βάρος του δικηγόρου αυτού, και, αφετέρου, δεν επιτρέπει στο δικαστήριο να διατάξει την καταβολή ποσού δικηγορικής αμοιβής που υπολείπεται της ελάχιστης, είναι ικανή να περιορίσει τον ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά κατά την έννοια του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει αν η ως άνω κανονιστική ρύθμιση, λαμβανομένου υπόψη του συγκεκριμένου τρόπου εφαρμογής της, εξυπηρετεί πράγματι θεμιτούς σκοπούς και αν οι τυχόν περιορισμοί δεν υπερβαίνουν το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη των σκοπών αυτών.
- 2) Το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και την οδηγία 77/249/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1977, περί διευκόλυνσεως της πραγματικής ασκήσεως της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών από δικηγόρους, έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στις κύριες δίκες, η οποία προβλέπει ότι το δικαστήριο διατάσσει την καταβολή της δικηγορικής αμοιβής και στην περίπτωση νομικών προσώπων ή επιτηδευματιών που εκπροσωπήθηκαν από νομικό σύμβουλο.
- 3) Το άρθρο 78, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στις κύριες δίκες, η οποία προβλέπει ότι ο φόρος προστιθέμενης αξίας είναι αναπόσπαστο μέρος της αμοιβής των δικηγόρων που είναι εγγεγραμμένοι στο μητρώο φόρου προστιθέμενης αξίας με αποτέλεσμα τη διπλή επιβολή του φόρου αυτού επί της ως άνω δικηγορικής αμοιβής.

(¹) EE C 371 της 10.10.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του *Administrativen sad Sofia-grad* (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Entertainment Bulgaria System EOOD* κατά *Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika»* — Sofia

(Υπόθεση C-507/16) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 168, στοιχείο α', άρθρο 169, στοιχείο α', άρθρο 214, παράγραφος 1, στοιχεία δ' και ε', και άρθρα 289 και 290 — Δυνατότητα εκπτώσεως του οφειλομένου ή καταβληθέντος φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) επί των εισροών — Πράξεις εκροών πραγματοποιηθείσες σε άλλα κράτη μέλη — Απαλλαγή από τον φόρο στο κράτος μέλος στο οποίο ασκείται το δικαίωμα προς έκπτωση]

(2018/C 022/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia-grad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Entertainment Bulgaria System EOOD

κατά

Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» — Sofia

Διατακτικό

Η οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/162/ΕΕ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2009, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει νομοθεσία κράτους μέλους που εμποδίζει υποκείμενο στον φόρο, εγκατεστημένο στο έδαφος του συγκεκριμένου κράτους μέλους, να εκπίπτει τον φόρο προστιθέμενης αξίας επί των εισροών στο εν λόγω κράτος μέλος για υπηρεσίες παρεχόμενες από υποκείμενους στον φόρο εγκατεστημένους σε άλλα κράτη μέλη, τις οποίες χρησιμοποιεί για την παροχή υπηρεσιών σε άλλα κράτη μέλη από το κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος αυτός ο υποκείμενος στον φόρο, για τον λόγο ότι αυτός διαθέτει αριθμό μητρώου φόρου προστιθέμενης αξίας βάσει της μίας ή της άλλης περιπτώσεως του άρθρου 214, παράγραφος 1, στοιχεία δ' και ε', της οδηγίας 2006/112, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/162. Αντιθέτως, το άρθρο 168, στοιχείο α', και το άρθρο 169, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/162, έχουν την έννοια ότι επιτρέπουν νομοθεσία κράτους μέλους που εμποδίζει υποκείμενο στον φόρο, εγκατεστημένο στο έδαφος του συγκεκριμένου κράτους μέλους και απαλλασσόμενο του φόρου προστιθέμενης αξίας στη χώρα αυτή, να ασκεί το δικαίωμα προς έκπτωση του φόρου προστιθέμενης αξίας επί των εισροών ο οποίος καταβάλλεται σε αυτό το κράτος μέλος για υπηρεσίες παρεχόμενες από υποκείμενους στον φόρο εγκατεστημένους σε άλλα κράτη μέλη, τις οποίες χρησιμοποιεί για την παροχή υπηρεσιών σε άλλα κράτη μέλη από το κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος αυτός ο υποκείμενος στον φόρο.

(¹) EE C 441 της 28.11.2016

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González κατά Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

(Υπόθεση C-547/16) (¹)

[Ανταγωνισμός — Άρθρο 101 ΣΛΕΕ — Συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων — Εμπορικές σχέσεις μεταξύ πρατηρίων και επιχειρήσεων πετρελαίων — Μακροπρόθεσμη συμφωνία αποκλειστικής προμήθειας καυσίμων — Απόφαση με την οποία η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κηρύσσει υποχρεωτικές τις δεσμεύσεις που αναλαμβάνει μια επιχείρηση — Έκταση της υποχρεώσεως των εθνικών δικαστηρίων να εφαρμόσουν απόφαση περί αναλήψεως δεσμεύσεων που έχει εκδώσει η Επιτροπή — Άρθρο 9, παράγραφος 1, και άρθρο 16, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003]

(2018/C 022/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Gasorba SL, Josefa Rico Gil, Antonio Ferrándiz González

κατά

Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA

Διατακτικό

Το άρθρο 16, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101] και [102 ΣΛΕΕ], έχει την έννοια ότι η απόφαση περί αναλήψεως δεσμεύσεων που εκδίδει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, σχετικά με συγκεκριμένες συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων δεν κωλύει τα εθνικά δικαστήρια να εξετάζουν αν οι εν λόγω συμφωνίες συνάδουν προς τους κανόνες του ανταγωνισμού και να διαπιστώνουν, ενδεχομένως, την ακυρότητά τους κατ' εφαρμογήν του άρθρου 101, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

(¹) EE C 22 της 23.1.2017.